

[Hilmar Baunsgaard.]

Og selvfølgelig kan vi ikke lukke øjnene for den problemstilling, som er draget ind i debatten — og vel uundgåeligt er blevet draget ind i debatten — omkring de løbende strejkeproblemer. Jeg tror, det står klart nu for alle, at om ikke i andet, så havde hr. Glensgård ret i, at der er tale om en ulovlig konflikt inden for HT-området. Jeg ville dog advare imod, at man forenkler denne overordentlig vanskelige situation så meget, som fremskridtspartiet vil forsøge at gøre det med sit dagsordensforslag. Så enkel er tilværelsen desværre ikke, heller ikke på dette område. Det er klart — det er jeg også overbevist om at regeringen bør se i øjnene — at en ulovlig konflikt, der rammer så stor en del af den danske befolkning, kan man ikke vedvarende acceptere.

Når jeg drager dette frem, så er det ikke bare for at sige til hr. Glensgård og fremskridtspartiet, at man dér forenkler for meget, så er det også for at sige til regeringen, at når disse problemer opstår, så er det meget væsentligt, at regeringen i sine udtalelser ikke kommer til at forstærke problemerne. Det mener jeg desværre rent faktisk arbejdsministeren gjorde i går, da han svarede hr. Jørgen Jensen i spørgsmålet om en uoverensstemmelse om fortolkningen af overensstemmelserne inden for radio og tv.

Jeg kan lige så lidt som arbejdsministeren sige, om den ene eller den anden af opfattelserne derude i radiohuset er rigtig, men jeg mener ikke, en minister har andet at gøre, når man her har vedtaget en lov, der siger, at er der uoverensstemmelser, skal de afgøres ved et paritetisk sammensat nævn, end at henvise til dette nævn, hvis der er uoverensstemmelser, og så gøre den tilføjelse, at man selvfølgelig ikke kan acceptere, at der skulle opstå en konflikt ved, at den ene part ikke vil acceptere henvisning til dette paritetisk sammensatte nævn. Jeg beklager meget, at arbejdsministeren skabte tvivl. Det burde ikke være sket og er i og for sig et eksempel på, hvad det er, man ikke mindst fra regeringens side skal være på vagt over for.

Jeg vil gerne afslutningsvis sige, at den problematik, jeg her har været inde på, indeholder også noget politisk, der må give anledning til bekymring. Jeg tror ikke, der er nogen, der er i tvivl om, at det er mere

end en tilfældighed, at det var hr. Jørgen Jensen, et medlem af det kommunistiske parti, der rejste spørgsmålet her. Man kan lige så godt sige tingene lige ud, for vi ved det alle, kommunisterne ved det, og kommunisterne ved, at vi ved det, at de spekulerer i denne, skal jeg sige ulovlige udvikling på arbejdsmarkedet. Det er en risiko for demokratiet. Der er ingen grund til at skjule det, og vi kommer ingen vegne ved at forsøge på at glide af over for dem; tværtimod må vi gøre opmærksom på, at man kan ikke acceptere, selvfølgelig ikke, at der spekuleres i dette.

Den anden alvorlige ting, jeg ville sige omkring hele vores politiske arbejdsform, er, hvad heller ingen her er i tvivl om — fremskridtspartiet ved det, og fremskridtspartiet ved, at vi andre ved det — at man nu og da herinde vælger metoder i sin arbejdsform, som man ved kun tjener det formål at undergrave folketingets arbejdsduelighed. Man ved det.

Når man her til den ene side ser et parti, der vel næppe vil misforstå mig, når man siger, det hører til på den borgerlige højrefløj, forene sig med kræfter på den såkaldte venstrefløj i et forsøg på at undergrave folkestyrets funktionsmuligheder, så er der noget, vi andre skal sige til befolkningen, så også befolkningen ved, at der er noget at være på vagt over for. Det vil jeg da gerne gøre.

Og så vil jeg sige til hr. Svend Andersen (Rosk. a.), at han skal ikke mere begå den fejltagelse, når han forsøger at tale om det borgerlige flertal, at tro, at det radikale venstre i fremskridtspartiets udlægning er et borgerligt parti.

(Kort bemærkning).

Jørgen Jensen (DKP):

Jeg vil gerne gøre hr. Hilmar Baunsgaard opmærksom på i relation til det spørgsmål, jeg stillede i går, at nævnets opgave er ikke at fortolke det, der er vedtaget her i folketinget. Nævnets opgave er at fortolke eventuelle uoverensstemmelser vedrørende de forhandlinger, som skulle føres, inden en overenskomst blev afsluttet. Spørgsmålet i går gik alene på, hvorledes man fortolkede den beslutning, der var vedtaget her i folketinget, og det kan nævnet ikke afgøre; det er dette folketing, der må afgøre dette, og